

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΗΘΙΚΗΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΚΟΥΝΤΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ
ΣΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Διεθνής Επιτροπή Ιατρικής και Υγιεινής της Εργασίας

INTERNATIONAL CODE OF ETHICS
FOR OCCUPATIONAL HEALTH PROFESSIONALS

International Commission on Occupational Health

Επιμέλεια μετάφρασης στην ελληνική γλώσσα: Θεόδωρος Β. Μπάζας

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΗΘΙΚΗΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΚΟΥΝΤΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ
ΣΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ**

**Ομάδα Εργασίας
για τη μετάφραση στην ελληνική γλώσσα
του διεθνούς κώδικα ηθικής δεοντολογίας
για τους ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική
και στην υγιεινή της εργασίας**

Πρόεδρος: Δρ Θεόδωρος Μπάζας
Γραμματέας: Δρ Ευάγγελος Ζημάλης

Μέλη:

Δρ Ευάγγελος Ζαχαρίας
Δρ Αλκινόη Κρικέλλα
Δρ Αντώνιος Μαρής
Δρ Κωνσταντίνος Κόμβος

**Το διοικητικό συμβούλιο
της Διεθνούς Επιτροπής Ιατρικής και Υγιεινής της Εργασίας (ICOH)
(2006-2008)**

Πρόεδρος: Καθηγητής Jorma Rantanen (Φινλανδία)
Αντιπρόεδρος: Δρ Marilyn Fingerhut (ΗΠΑ)
Αντιπρόεδρος: Δρ Kazutaga Kogi (Ιαπωνία)
Γενικός Γραμματέας: Καθηγητής Sergio Iavicoli (Ιταλία)
Μέλη:
Καθηγητής Sin Eng Chia (Σιγκαπούρη)
Κύριος Ian Eddington (Αυστραλία)
Κύριος Kaj Elgstrand (Σουηδία)
Δρ Brigitte Froneberg (Γερμανία)
Καθηγητής Hua Fu (Κίνα)
Καθηγητής Michel Guillemin (Ελβετία)
Καθηγητής John Harrison (Ηνωμένο Βασίλειο)
Δρ Peter Kristensen (Νορβηγία)
Κυρία Suvi Lehtinen (Φινλανδία)
Καθηγητής Rene Mendes (Βραζιλία)
Δρ Jorge Moralew (Μεξικό)
Κύριος Franklin Kithinij Muchiri (Κένυα)
Καθηγητής Antonio Mutti (Ιταλία)
Καθηγητής Yves Roquelaure (Γαλλία)
Κυρία Jenifer Serfontein (Νότιος Αφρική)
Καθηγητής Ken Takahashi (Ιαπωνία)
Καθηγητής Frank Van Dijk (Ολλανδία)
Δρ Martha Waters (ΗΠΑ)

**Απόσπασμα
από τον πρόλογο της πρωτότυπης αγγλικής επανέκδοσης (2002)
του διεθνούς κώδικα ηθικής δεοντολογίας
για τους ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και στην υγιεινή
της εργασίας**

Το διοικητικό συμβούλιο της Διεθνούς Επιτροπής Ιατρικής και Υγιεινής της Εργασίας ευχαριστεί όλους εκείνους που συνέβαλλαν στον εκσυγχρονισμό του διεθνούς κώδικα ηθικής δεοντολογίας και, ιδιαιτέρως, τα μέλη της ομάδας εργασίας Δρα G.H. Corree (του ΔΟΕ έως τον Αύγουστο του 2000), πρόεδρο και συντονιστή, τον καθηγητή P. Westerholm (Σουηδία), από τον Ιούλιο του 1998 και μετά, τον καθηγητή J-F Caillard (Γαλλία, Πρόεδρο της ICOH έως τον Αύγουστο του 2000), από το Σεπτέμβριο του 2000, τον καθηγητή G. Schaecke (Γερμανία), τον Δρα W.M. Coombs (Νότιος Αφρική) και τους ειδικούς εμπειρογνώμονες που παρείχαν συμβουλές: Εξοχότατο J.L. Baudouin (Καναδάς), καθηγητή A. David (Δημοκρατία της Τσεχίας), καθηγητή M.S. Frankel (ΗΠΑ), καθηγητή T. Guidotti (ΗΠΑ), καθηγητή J. Jeyaratnam (Σιγκαπούρη), Δρα T. Kalhoule (Μπουργκίνα Φάσο), Δρα K. Kogi (Ιαπωνία), Δρα M. Lesage (Καναδάς), Δρα M.I. Mikheev (Ρωσική Ομοσπονδία), Δρα Nilstun (Σουηδία), Δρα S. Niu (Κίνα), καθηγητή Norseth (Νορβηγία), Κύριο I. Obadia (Καναδάς), Δρα Ohlson (Σουηδία), καθηγητή C.L. Soskolne (Καναδάς), καθηγητή B. Terracini (Ιταλία), Δρα K. Van Damme (Βέλγιο).

Πρώτη εκτύπωση: 1992
Δεύτερη εκτύπωση: 1994
Τρίτη εκτύπωση: 1996
Πρώτη επανέκδοση: 2002

Άδεια για μετάφραση και αναπαραγωγή

Επιτρέπεται η αναπαραγωγή αυτού του εγγράφου, με την προϋπόθεση ότι θα γίνει αναφορά στην πηγή. Η μετάφραση υπόκειται στη συμφωνία της Διεθνούς Επιτροπής Ιατρικής και Υγιεινής της Εργασίας (ICOH) * και η μεταφρασμένη εκδοχή πρέπει να περιλαμβάνει αντίγραφο του κώδικα στην αγγλική ή στη γαλλική γλώσσα. Το μέρος με τον τίτλο «Βασικές αρχές» συνοψίζει τις αρχές στις οποίες βασίζεται ο κώδικας ηθικής δεοντολογίας για τους ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και στην υγιεινή της εργασίας και μπορεί να είναι χρήσιμο να αναρτηθεί σε υπηρεσίες ιατρικής και υγιεινής της εργασίας.

ICOH: International Commission on Occupational Health
Secretariat General

Διεύθυνση: ISPESL – National Institute for Occupational Safety and Prevention
Via Fontana Candida, 1
00040 – Monteporzio Catone (Rome)
Italy

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΨΥΧΙΚΟΥ
Μαραθωνοδρόμου 95
ΨΥΧΙΚΟ, ΤΚ 15452

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με το Μνημόνιο Συνεργασίας, που υπεγράφη το 2006, μεταξύ του Διαδημοτικού Δικτύου Υγείας των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για την προαγωγή της υγείας στους Δήμους, προωθείται η οργάνωση της ενημέρωσης, της πρόληψης των βλαβών της υγείας και της αγωγής υγείας των πολιτών, και αναγνωρίζεται η δυνατότητα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης να συμβάλλουν ουσιαστικά στην παροχή υπηρεσιών προληπτικής ιατρικής.

Ο Δήμος Ψυχικού, από πολλών ετών, εφαρμόζει προγράμματα και δράσεις θεραπευτικής και προληπτικής ιατρικής, συμπεριλαμβανομένων δραστηριοτήτων αγωγής υγείας, γενικά, και αγωγής υγείας των μαθητών των λυκείων των λυκείων που εδρεύουν στο Ψυχικό, και για θέματα προστασίας της υγείας κατά την εργασία ειδικότερα, καθώς επίσης και παροχής συμβουλών για θέματα ιατρικής και υγιεινής της εργασίας, στα πλαίσια των δημοτικών ιατρείων.

Εξειδικεύοντας τα όσα ορίζονται στις διατάξεις του νόμου για την ιατρική Δεοντολογία (Ν. 3418/2005), ο ιατρός της εργασίας, κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, πρέπει να αποφεύγει κάθε πράξη ή παράλειψη, η οποία μπορεί, μεταξύ άλλων, να κλονίσει την πίστη του κοινού προς το ιατρικό επάγγελμα γενικά, και των εργαζομένων προς την ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας ειδικότερα. Οφείλει, επίσης, να διατηρεί σε υψηλό επίπεδο την επαγγελματική του συμπεριφορά, ώστε να καταξιώνεται στη συνείδηση του κοινωνικού συνόλου και να προάγει το κύρος και την αξιοπιστία του ιατρικού σώματος, και ιδιαίτερος του σώματος των ιατρών της εργασίας. Αυτές είναι βασικές προϋποθέσεις, που απαιτούνται για να μπορεί ο ιατρός της εργασίας να εκτελεί αποτελεσματικά τα καθήκοντά του, προς όφελος πρωτίστως της υγείας και της αξιοπρέπειας των εργαζομένων, αλλά και της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών ταμείων, της παραγωγικότητας των επιχειρήσεων και της ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας.

Στη χώρα μας, όπου η πρακτική άσκηση της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας είναι ακόμη υπό ανάπτυξη, ο Διεθνής Κώδικας ηθικής δεοντολογίας για τους ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και στην υγιεινή της εργασίας της Διεθνούς Επιτροπής για την Ιατρική και την Υγιεινή της Εργασίας, θα χρησιμεύσει όχι μόνο στους άμεσα εμπλεκόμενους επαγγελματίες, αλλά και θα καταστήσει περισσότερο κατανοητούς στην κοινωνία τους ορθούς όρους άσκησης των καθηκόντων τους. Γι' αυτό, θέτω υπό την αιγίδα μου την ελληνική έκδοση του εν λόγω Διεθνούς Κώδικα, που ως συμπλήρωμα της ελληνικής νομοθεσίας, θα συμβάλλει θετικά κατά την υλοποίηση των πολιτικών για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων σήμερα, αλλά και των μελλοντικών γενιών.

Δρ Ειρήνη Κατσαρου
Δήμαρχος Ψυχικού

Ιούλιος 2008

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Η Διεθνής Επιτροπή Ιατρικής και Υγιεινής της Εργασίας, ιδρύθηκε το 1906 στο Μιλάνο της Ιταλίας. Είναι μια διεθνής μη κυβερνητική επαγγελματική εταιρεία με μέλη από ενενήντα τρεις χώρες, είναι αναγνωρισμένη από τον Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών και συνεργάζεται με ειδικευμένους οργανισμούς του (π.χ. Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, Διεθνή Οργανισμό Εργασίας). Έχει ως σκοπό την προαγωγή της ανάπτυξης όλων των πτυχών της ιατρικής, της υγιεινής και της ασφάλειας της εργασίας, και ενέκρινε τον ανά χείρας διεθνή κώδικα ηθικής δεοντολογίας για τους ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και στην υγιεινή της εργασίας, τον Μάρτιο του 2002.

Στην Ελλάδα, μολονότι οι βασικές μεταπολεμικές νομοθετικές ρυθμίσεις για την προστασία της υγείας στην εργασία θεσπίστηκαν το 1985 και για την καθιέρωση της ιατρικής ειδικότητας της ιατρικής της εργασίας το 1986, η έκταση και ο βαθμός της υλοποίησής τους παρουσιάζουν, ακόμα, σημαντικά περιθώρια βελτίωσης και δεν περιλαμβάνουν ενιαίο κώδικα ηθικής δεοντολογίας για όλους τους λειτουργούς της ιατρικής, της υγιεινής και της ασφάλειας της εργασίας.

Ο παρών διεθνής κώδικας δεν αντιβαίνει στις σχετικές διατάξεις των ελληνικών νόμων, όπως εκείνου για την ιατρική δεοντολογία, συνοψίζει πολλές από αυτές, τις διευκρινίζει, τις συμπληρώνει και, επιπλέον, επεκτείνεται και σε επαγγέλματα για τα οποία δεν υφίστανται ειδικοί κώδικες δεοντολογίας. Οι ασκούντες στην Ελλάδα επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική, την υγιεινή και την ασφάλεια της εργασίας, ιδιαίτερα οι νεότεροι, θα βρουν σε αυτόν, χρήσιμες και κατανοητές απαντήσεις, στη μητρική τους γλώσσα, σε πολλά ερωτήματά τους που προκύπτουν στην καθ' ημέρα πράξη. Επίσης, και άλλοι εμπλεκόμενοι άμεσα ή έμμεσα, σε δραστηριότητες για την προστασία της υγείας στην εργασία, διαβάζοντάς τον θα κατανοήσουν περισσότερο ορισμένες πτυχές του έργου των επαγγελματιών που παρέχουν τις σχετικές υπηρεσίες.

Ο κώδικας αρχικά μεταφράστηκε στα ελληνικά από το αγγλικό πρωτότυπο. Κάθε μέλος της Ομάδας Εργασίας για τη μετάφραση του κώδικα κατέγραψε τις παρατηρήσεις του σε αυτή την αρχική μετάφραση, μελετώντας το αγγλικό ή το γαλλικό πρωτότυπο, ανεξάρτητα από τα υπόλοιπα μέλη. Στη συνέχεια, έγινε ανταλλαγή απόψεων για όλες τις παρατηρήσεις. Εν τέλει, μετά από γενική συναίνεση, οριστικοποιήθηκε το τελικό κείμενο της μετάφρασης.

Διατυπώνω την ευχή, η ελληνική μετάφραση του κώδικα να συμβάλει στην αποτελεσματικότερη άσκηση της ιατρικής της υγιεινής και της ασφάλειας της εργασίας, στην προστασία της προσωπικής σφαίρας και της υγείας περισσότερων εργαζομένων, και στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής τους.

Για λογαριασμό της Ομάδας Εργασίας, εκφράζω θερμές ευχαριστίες στη Δήμαρχο Ψυχικού Δρα Ειρήνη Κατσαρού, που έθεσε υπό την αιγίδα της την ελληνική έκδοση του κώδικα, και στον κύριο Ορέστη Ν. Παπαϊωάννου για τη γραμματειακή του υποστήριξη.

Δρ Θεόδωρος Β. Μπάζας, MD, MSc(Λονδίνο), DIH(Αγγλία)
Πρόεδρος της Ομάδας εργασίας για την ελληνική μετάφραση του Κώδικα,
Εθνικός Γραμματέας (εκπρόσωπος) της Διεθνούς Επιτροπής Ιατρικής και Υγιεινής της Εργασίας (ICOH) για την Ελλάδα,
Μέλος του Τομέα (Σχολής) Ιατρικής της Εργασίας του Βασιλικού Κολλεγίου Ιατρών του Λονδίνου,
Γραμματέας και μέλος της Επιτροπής Υγείας και Πρόνοιας και συντονιστής δράσεων ιατρικής και υγιεινής της εργασίας του Δήμου Ψυχικού της Νομαρχίας Αθηνών

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Ο στόχος της εφαρμογής στην πράξη της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας είναι η προστασία και η προαγωγή της υγείας των εργαζομένων, η παγίωση και η βελτίωση της δυνατότητας τους και της ικανότητάς τους να εργάζονται, η συμβολή στην εγκαθίδρυση και στη διατήρηση για όλους ασφαλούς και υγιεινού περιβάλλοντος εργασίας, καθώς επίσης και η προαγωγή της προσαρμογής της εργασίας στις δεξιότητες των εργαζομένων, λαμβανομένης υπόψη της κατάστασης της υγείας τους.
2. Ο τομέας της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας είναι ευρύς και περιλαμβάνει την πρόληψη όλων των βλαβών της υγείας που οφείλονται στην απασχόληση, των εργατικών τραυματισμών και των διαταραχών που σχετίζονται με την εργασία, συμπεριλαμβανομένων των επαγγελματικών νόσων και όλες τις πτυχές που σχετίζονται με την αλληλεπίδραση μεταξύ της εργασίας και της υγείας. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας θα πρέπει να εμπλέκονται, οποτεδήποτε αυτό είναι δυνατό, στο σχεδιασμό και στην επιλογή εξοπλισμού προστασίας της υγείας και της ασφάλειας, καταλλήλων μεθόδων και διαδικασιών και ασφαλών πρακτικών εργασίας και θα πρέπει να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των εργαζομένων σε αυτόν τον τομέα, καθώς επίσης και τη διατύπωση σχετικών απόψεων εκ μέρους των εργαζομένων με βάση τις εργασιακές εμπειρίες τους.
3. Εδραζόμενοι στις αρχές του δικαίου και της ισότητας, οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας θα πρέπει να βοηθούν τους εργαζόμενους ώστε αυτοί να βρίσκουν και να διατηρούν κάποια απασχόληση, παρ' όλες τις τυχόν μειονεξίες της υγείας τους ή τις τυχόν αναπηρίες τους. Θα πρέπει να αναγνωρίζεται δεόντως, ότι υπάρχουν ιδιαίτερες ανάγκες που αφορούν στην προστασία της υγείας στην εργασία, οι οποίες καθορίζονται από παράγοντες όπως το φύλο, την ηλικία, τις διαταραχές φυσιολογικών λειτουργιών, τις κοινωνικές θεωρήσεις, τις δυσκολίες επικοινωνίας και από άλλους παράγοντες. Αυτές οι ανάγκες θα πρέπει να ικανοποιούνται σε ατομικό επίπεδο, με την απαραίτητη φροντίδα για την προστασία της υγείας σε σχέση με την εργασία και αποκλείοντας οποιαδήποτε δυνατότητα μεροληπτικής διάκρισης.
4. Για τους σκοπούς του παρόντος Κώδικα, η διατύπωση «οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας» νοείται ότι περιλαμβάνει όλους εκείνους που, με επαγγελματική ιδιότητα, εκτελούν καθήκοντα ιατρικής, υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας, παρέχουν υπηρεσίες ιατρικής, υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας, ή εμπλέκονται σε κάποια πρακτική εφαρμογή που αφορά την προστασία της υγείας στην εργασία. Ένα ευρύ φάσμα επιστημονικών κλάδων διεξέρχονται την προστασία της υγείας στην εργασία, μια που σε αυτό το πεδίο υπάρχει μερική επικάλυψη μεταξύ της τεχνολογίας και της υγείας, όπου περιλαμβάνονται τεχνικές, ιατρικές, κοινωνικές και νομικές πτυχές. Στους ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας περιλαμβάνονται οι ιατροί της εργασίας, οι νοσηλεύτριες υγιεινής της εργασίας, οι υγειονομικοί επιθεωρητές εργασίας, οι υγιεινολόγοι της εργασίας, οι ψυχολόγοι της εργασίας, οι ειδικοί που ασχολούνται με την εργονομία, ειδικοί που ασχολούνται με τη θεραπεία αποκατάστασης, ειδικοί που ασχολούνται με την πρόληψη των

ατυχημάτων, ειδικοί που ασχολούνται με τη βελτίωση του εργασιακού περιβάλλοντος, καθώς επίσης και όσοι ασχολούνται με την έρευνα στην ιατρική, την υγιεινή και την ασφάλεια της εργασίας. Η επικρατούσα τάση είναι να κινητοποιηθούν οι δεξιότητες όλων αυτών των ασκούντων επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας, στο πλαίσιο μιας πολυεπιστημονικής, ομαδικής προσέγγισης.

5. Πολλοί άλλοι επαγγελματίες από το χώρο διαφόρων επιστημών, όπως της χημείας, της τοξικολογίας, της μηχανικής, της ακτινοπροστασίας, της επιδημιολογίας, της υγιεινής του περιβάλλοντος, της εφαρμοσμένης κοινωνιολογίας, της ασφάλισης του προσωπικού, και της αγωγής υγείας, μπορεί να εμπλέκονται, επίσης, σε κάποιο βαθμό, στην πρακτική εφαρμογή που αφορά την προστασία της υγείας στην εργασία. Επιπλέον, αρχές δημόσιας υγείας και εργασίας, εργοδότες και εργαζόμενοι και οι εκπρόσωποί τους και προσωπικό πρώτων βοηθειών διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο και έχουν ακόμα και άμεση ευθύνη στην εφαρμογή πολιτικών και προγραμμάτων που αφορούν στην προστασία της υγείας στην εργασία, μολονότι δεν ασκούν επαγγέλματα που αφορούν ειδικά στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας. Τέλος, πολλοί ασκούντες άλλα επαγγέλματα, όπως δικηγόροι, αρχιτέκτονες, κατασκευαστές, σχεδιαστές, αναλυτές της εργασίας, ειδικοί στην οργάνωση της εργασίας, δάσκαλοι και καθηγητές σε τεχνικές επαγγελματικές σχολές, σε πανεπιστήμια και σε άλλα ιδρύματα, καθώς επίσης και το προσωπικό των μέσων μαζικής επικοινωνίας διαδραματίζουν σπουδαίο ρόλο, σε σχέση με τη βελτίωση του περιβάλλοντος εργασίας και των συνθηκών εργασίας.

6. Ο όρος «εργοδότες» σημαίνει άτομα με αναγνωρισμένη ευθύνη, δέσμευση και καθήκοντα έναντι των εργαζομένων, τους οποίους αυτοί απασχολούν, με βάση την μεταξύ τους αμοιβαίως συμφωνηθείσα σχέση εργασίας (ένα αυτοαπασχολούμενο άτομο θεωρείται ότι είναι ταυτόχρονα εργοδότης και εργαζόμενος). Ο όρος «εργαζόμενοι» αφορά σε όλα τα άτομα που εργάζονται, είτε με πλήρη, είτε με μερική, είτε με προσωρινή απασχόληση για κάποιον εργοδότη. Αυτός ο όρος χρησιμοποιείται εδώ με την ευρεία έννοια, που αφορά όλους τους απασχολούμενους, περιλαμβάνοντας το διοικητικό προσωπικό και τους αυτοαπασχολούμενους (το αυτοαπασχολούμενο άτομο θεωρείται ότι έχει τα καθήκοντα τόσο του εργοδότη όσο και του εργαζομένου). Η διατύπωση «αρμόδια αρχή» υποδηλώνει υπουργό, υπουργείο, και άλλες δημόσιες αρχές, που έχουν την εξουσία να εκδίδουν κανονισμούς, διατάγματα και άλλες οδηγίες με νομική ισχύ, και η οποία είναι υπεύθυνη για την επίβλεψη και την επιβολή της εφαρμογής τους.

7. Όσοι εμπλέκονται και ασχολούνται με τα θέματα προστασίας της ασφάλειας και της υγείας στην εργασία έχουν ευρύ φάσμα καθηκόντων, υποχρεώσεων και ευθυνών, και, επίσης, λειτουργούν μέσα σε πλέγμα πολύπλοκων σχέσεων. Γενικώς, οι υποχρεώσεις και οι ευθύνες καθορίζονται από θεσμικούς κανονισμούς. Ο κάθε εργοδότης (ή εργοδότρια) έχει την ευθύνη για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων στην επιχείρησή του (της). Η άσκηση κάθε επαγγέλματος συνδέεται με συγκεκριμένες ευθύνες που σχετίζονται με τη φύση των καθηκόντων του. Είναι σημαντικό να προσδιορισθεί ο ρόλος των ασκούντων επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας και οι σχέσεις τους με τους ασκούντες άλλα επαγγέλματα, με τις «αρμόδιες αρχές» και με τους κοινωνικούς εταίρους, μέσα στα πλαίσια των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών πολιτικών και των πολιτικών για την υγεία. Αυτός ο προσδιορισμός απαιτεί σαφή άποψη τόσο για την ηθική δεοντολογία που εφαρμόζουν οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας όσο και για τα αρμόζοντα πρότυπα της επαγγελματικής συμπεριφοράς τους. Όταν ειδικοί από διάφορα επαγγέλματα συνεργάζονται στα πλαίσια μιας πολυεπιστημονικής προσέγγισης κάποιου θέματος, θα πρέπει να καταβάλλουν προσπάθεια, ώστε οι πράξεις τους να βασίζονται σε κοινές αξίες και στην αμοιβαία κατανόηση των καθηκόντων, των υποχρεώσεων, των ευθυνών και του αρμόζοντος επιπέδου άσκησης του κάθε επαγγέλματος.

8. Ορισμένες από τις συνθήκες της επιτέλεσης των λειτουργιών που διεκπεραιώνουν οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας και οι συνθήκες υπό τις οποίες λειτουργούν οι υπηρεσίες ιατρικής και υγιεινής της εργασίας (όπως ο τακτικός προγραμματισμός και η αναθεώρηση δραστηριοτήτων και οι συνεχείς διαβουλεύσεις με τους εργαζομένους και τη διοίκηση μιας επιχείρησης) ορίζονται, συχνά, σε θεσμικά διατάγματα. Οι βασικές προϋποθέσεις για την ορθή εφαρμογή της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας περιλαμβάνουν και την απόλυτη επαγγελματική ανεξαρτησία. Δηλαδή, αυτό σημαίνει ότι οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να απολαμβάνουν ανεξαρτησία κατά την άσκηση των λειτουργιών τους, η οποία θα τους δίνει τη δυνατότητα να πραγματοποιούν κρίσεις και να δίνουν συμβουλές για την προστασία της υγείας και για την ασφάλεια των εργαζομένων σε μια επιχείρηση, σύμφωνα με τις γνώσεις που έχουν και με ό,τι υπαγορεύει η συνείδησή τους. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι πληρούνται οι απαραίτητες συνθήκες οι οποίες τους δίνουν τη δυνατότητα να πραγματοποιούν τις δραστηριότητές τους σύμφωνα με τους κανόνες της καλής πρακτικής και τα υψηλότερα δυνατά πρότυπα άσκησης του επαγγέλματός τους. Αυτές οι συνθήκες θα πρέπει να περιλαμβάνουν και επαρκές προσωπικό, επαρκή εκπαίδευση και επανεκπαίδευσή του, δομές υποστήριξης και πρόσβαση στο κατάλληλο επίπεδο των ανωτέρων διοικητικών στελεχών μιας επιχείρησης.

9. Πρόσθετες βασικές προϋποθέσεις για την αποδεκτή πρακτική εφαρμογή της Ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας, οι οποίες εξειδικεύονται συχνά από εθνικούς κανονισμούς, περιλαμβάνουν την ελεύθερη πρόσβαση στους χώρους εργασίας, τη δυνατότητα λήψης δειγμάτων και εκτίμησης του εργασιακού περιβάλλοντος, την πραγματοποίηση ανάλυσης των στοιχείων της εργασίας και τη συμμετοχή σε διερευνήσεις και την παροχή συμβουλών προς τις αρμόδιες αρχές σχετικά με την υλοποίηση, σε μια επιχείρηση, της ιατρικής, της υγιεινής και της ασφάλειας της εργασίας στο αρμόζον επίπεδο. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δίνεται σε ηθικά διλήμματα, τα οποία μπορεί να προκύπτουν όταν επιδιώκονται ταυτόχρονα στόχοι που μπορεί να είναι ανταγωνιστικοί, όπως η προστασία της απασχόλησης και η προστασία της υγείας, το δικαίωμα στην πληροφόρηση και το δικαίωμα του απορρήτου των πληροφοριών, και όταν προκύπτουν συγκρούσεις μεταξύ ατομικών και συλλογικών συμφερόντων.

10. Η πρακτική εφαρμογή της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας θα πρέπει να εκπληρώνει τους σκοπούς της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας, οι οποίοι ορίστηκαν από το Διεθνή Οργανισμό Εργασίας (ΔΟΕ) και τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ) το 1950, και οι οποίοι εκσυγχρονίστηκαν από την Κοινή Επιτροπή ΔΟΕ/ΠΟΥ για την Ιατρική και την Υγιεινή της Εργασίας, το 1995, ως ακολούθως:

« Η Ιατρική και η Υγιεινή της Εργασίας θα πρέπει να έχει ως σκοπό τα εξής:
Την προαγωγή και τη διατήρηση, στον υψηλότερο δυνατό βαθμό, της σωματικής, της ψυχικής και της κοινωνικής ευεξίας των εργαζομένων σε όλα τα επαγγέλματα.
Την πρόληψη αποκλίσεων από την υγεία στους εργαζομένους, οι οποίες προκαλούνται από τις συνθήκες εργασίας τους.
Την προστασία των εργαζομένων κατά την απασχόλησή τους, από κινδύνους οι οποίοι απορρέουν από παράγοντες που είναι βλαπτικοί για την υγεία.
Την τοποθέτηση και τη διατήρηση των εργαζομένων σε επαγγελματικό περιβάλλον προσαρμοσμένο στις φυσιολογικές και τις ψυχολογικές του ικανότητες,
και, εν συνόψει, την προσαρμογή της εργασίας στον άνθρωπο και του κάθε ανθρώπου στην εργασία του.

Η Ιατρική και η Υγιεινή της Εργασίας εστιάζεται, κυρίως, σε τρεις διαφορετικούς στόχους:

- 1) Τη διατήρηση και την προαγωγή της υγείας και της ικανότητας προς εργασία των εργαζομένων,
- 2) Τη βελτίωση του εργασιακού περιβάλλοντος και της εργασίας, ώστε αυτή να συμβάλει στην ασφάλεια και στην υγεία, και
- 3) Την ανάπτυξη της οργάνωσης της εργασίας και της εργασιακής κουλτούρας, προς την κατάλληλη κατεύθυνση, ώστε να υποστηρίζει την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία, με αποτέλεσμα την προαγωγή θετικού κοινωνικού κλίματος και την ομαλή λειτουργία της κοινωνίας, που μπορεί να αυξήσουν την παραγωγικότητα στις επιχειρήσεις. Η έννοια της εργασιακής κουλτούρας, σε αυτό το πλαίσιο, σημαίνει την έκφανση του συστήματος των θεμελιωδών αξιών που έχουν υιοθετηθεί από την κάθε επιχείρηση. Μια τέτοια κουλτούρα εκδηλώνεται στην πράξη, στα συστήματα διοίκησης, στις πολιτικές προσωπικού, στις αρχές της συμμετοχικής διαδικασίας, τις πολιτικές εκπαίδευσης και στην ποιότητα της διοίκησης σε κάθε επιχείρηση.

11. Τονίζεται ιδιαίτερα, ότι ο κεντρικός σκοπός οποιασδήποτε πρακτικής εφαρμογής της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας είναι η πρωτογενής πρόληψη των επαγγελματικών νόσων και των νόσων και των τραυματισμών που σχετίζονται με την εργασία. Μια τέτοια εφαρμογή θα πρέπει να λαμβάνει χώρα κάτω από ελεγχόμενες συνθήκες και μέσα σε ένα οργανωμένο πλαίσιο (όπου θα εμπλέκονται, κατά προτίμηση, υπηρεσίες ιατρικής και υγιεινής της εργασίας στελεχωμένες με ειδικούς επαγγελματίες), ώστε να εξασφαλίζεται ότι αυτή είναι χρήσιμη, ότι βασίζεται στη γνώση, ότι είναι ορθή από επιστημονική, ηθική και τεχνική άποψη, και κατάλληλη ως προς τους επαγγελματικούς κινδύνους της συγκεκριμένης επιχείρησης και ως προς την προστασία της υγείας κατά την εργασία του συγκεκριμένου πληθυσμού εργαζομένων.

12. Γίνεται ολονέν και περισσότερο κατανοητό, ότι ο σκοπός της ορθής εφαρμογής στην πράξη της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας δεν είναι απλώς η εκτέλεση εκτιμήσεων και η παροχή υπηρεσιών, αλλά, επιπλέον, αυτός υποδηλώνει τη φροντίδα για την υγεία των εργαζομένων και για την ικανότητά τους για εργασία, με στόχο την προστασία, τη διατήρηση και την προαγωγή τους. Αυτή η προσέγγιση της έννοιας της φροντίδας για την υγεία κατά την εργασία και για την προαγωγή της υγείας κατά την εργασία, αντιμετωπίζει την υγεία των εργαζομένων και τις ανθρώπινες και τις κοινωνικές ανάγκες τους, κατά τρόπο περιεκτικό και συνεκτικό, ο οποίος περιλαμβάνει προληπτική φροντίδα υγείας, προαγωγή της υγείας, θεραπευτική φροντίδα υγείας, πρώτες βοήθειες, αποκατάσταση και αποζημίωση, όπου αυτή αρμόζει, καθώς επίσης και στρατηγικές για ανάρρωση και επανένταξη στο εργασιακό περιβάλλον. Παράλληλα, γίνεται όλο και περισσότερο κατανοητό, ότι είναι σημαντικό να μελετώνται οι σχέσεις μεταξύ ιατρικής και υγιεινής της εργασίας, υγιεινής περιβάλλοντος, ποιότητας διοίκησης, ασφάλειας προϊόντων και ποιότητας των ηγητόρων, δημόσιας υγιεινής και κοινοτικής υγιεινής (κοινωνικής ιατρικής) και ασφάλειας έναντι εγκληματικών πράξεων. Η στρατηγική της μελέτης αυτών των σχέσεων συμβάλλει στην ανάπτυξη συστημάτων διοίκησης στην ιατρική, στην υγιεινή και στην ασφάλεια της εργασίας, δίνει έμφαση στην επιλογή καθαρών τεχνολογιών και σε συμμαχίες με όσους παράγουν και όσους προστατεύουν, με σκοπό να καταστήσει την ανάπτυξη βιώσιμη, δίκαιη, κοινωνικά χρήσιμη και ανταποκρινόμενη στις ανθρώπινες ανάγκες.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Οι ακόλουθες τρεις παράγραφοι συνοψίζουν τις ηθικές αρχές και τις αξίες στις οποίες βασίζεται ο διεθνής κώδικας ηθικής δεοντολογίας για τους ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας.

Ο σκοπός της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας είναι να υπηρετεί την υγεία και την κοινωνική ευεξία του κάθε εργαζομένου ατομικά, και των εργαζομένων συλλογικά. Η εφαρμογή στην πράξη της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τα υψηλότερα επαγγελματικά πρότυπα και τις υψηλότερες ηθικές αρχές. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να συμβάλλουν στην περιβαλλοντική υγιεινή και στην κοινοτική υγιεινή (κοινωνική ιατρική).

Τα καθήκοντα των ασκούντων επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας περιλαμβάνουν την προστασία της ζωής και της υγείας του εργαζομένου, το σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και την προαγωγή των ανωτέρων ηθικών αρχών μέσω των πολιτικών και των προγραμμάτων ιατρικής και υγιεινής της εργασίας. Η ακεραιότητα στην επαγγελματική συμπεριφορά, η αμεροληψία και η προστασία του απορρήτου των στοιχείων υγείας και της προσωπικής σφαίρας των εργαζομένων αποτελούν μέρος αυτών των καθηκόντων.

Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας είναι ειδικοί εμπειρογνώμονες, οι οποίοι πρέπει να απολαμβάνουν πλήρη επαγγελματική ανεξαρτησία κατά την εκτέλεση των λειτουργιών τους. Αυτοί πρέπει να αποκτούν και να διατηρούν τις επαγγελματικές ικανότητες οι οποίες είναι απαραίτητες για την εκτέλεση των καθηκόντων τους και να απαιτούν τις κατάλληλες συνθήκες που θα τους επιτρέπουν να εκτελούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τους όρους της καλής πρακτικής και της επαγγελματικής ηθικής δεοντολογίας.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΟΥΝΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Στόχοι και συμβουλευτικός ρόλος

1. Ο πρωταρχικός στόχος της εφαρμογής στην πράξη της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας είναι η διαφύλαξη και η προαγωγή της υγείας των εργαζομένων, η προαγωγή ασφαλούς και υγιεινού εργασιακού περιβάλλοντος, η προστασία της ικανότητας προς εργασία των εργαζομένων και η πρόσβασή τους σε απασχόληση. Κατά την επιδίωξη αυτού του στόχου, οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να χρησιμοποιούν επικυρωμένες μεθόδους εκτίμησης του κινδύνου, να προτείνουν αποτελεσματικά μέτρα πρόληψης και να παρακολουθούν την εφαρμογή τους. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να παρέχουν κατάλληλες και ειλικρινείς συμβουλές στους εργοδότες ως προς την εκπλήρωση εκ μέρους τους των υποχρεώσεών τους στον τομέα της προστασίας της υγείας και της ασφάλειας στην εργασία, καθώς επίσης και στους εργαζομένους ως προς την προστασία και την προαγωγή της υγείας τους κατά την εργασία. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας θα πρέπει να διατηρούν άμεση επικοινωνία με τις επιτροπές υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας, όπου αυτές υπάρχουν.

Γνώσεις και τεχνογνωσία

2. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει συνεχώς να επιζητούν την εξοικείωσή τους με την εργασία και το εργασιακό περιβάλλον, καθώς επίσης και την ανάπτυξη της επαγγελματικής τους ικανότητας και τη διατήρηση καλής πληροφόρησης όσον αφορά στις επιστημονικές και τις τεχνικές γνώσεις τους, τους επαγγελματικούς κινδύνους και τα πλέον πρόσφορα μέσα για την εξάλειψη και την ελαχιστοποίηση της σχετικής επικινδυνότητας. Δεδομένου ότι έμφαση πρέπει να δίνεται στην πρωτογενή πρόληψη, η οποία καθορίζεται με τις κατάλληλες πολιτικές, το σχεδιασμό, την επιλογή καθαρών τεχνολογιών, μηχανικά μέσα ελέγχου και με την προσαρμογή της οργάνωσης της εργασίας και των εργασιακών χώρων στους εργαζομένους, οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει, τακτικά και συχνά, οποτεδήποτε είναι δυνατό, να επισκέπτονται τους χώρους εργασίας και να διαβουλεύονται με τους εργαζομένους και τα διοικητικά στελέχη σχετικά με τις εργασίες που εκτελούνται.

Εκπόνηση πολιτικής και προγράμματος

3. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να συμβουλεύουν τα διοικητικά στελέχη και τους εργαζομένους σχετικά με τους εργασιακούς παράγοντες που ενδέχεται να επηρεάσουν την υγεία των εργαζομένων. Η εκτίμηση της επικινδυνότητας των επαγγελματικών κινδύνων πρέπει να οδηγεί στη θέσπιση μιας πολιτικής για την υγιεινή και την ασφάλεια στην εργασία και ενός προγράμματος πρόληψης, προσαρμοσμένων

στις ανάγκες της κάθε επιχείρησης και του κάθε χώρου εργασίας. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να προτείνουν την κατάλληλη πολιτική και το κατάλληλο πρόγραμμα, βασιζόμενοι αφενός σε επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις, οι οποίες διατίθενται κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο, και αφετέρου στη δική τους γνώση της οργάνωσης και του περιβάλλοντος εργασίας. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει είτε να φροντίζουν να έχουν τις απαιτούμενες δεξιότητες, είτε να εξασφαλίζουν την απαραίτητη τεχνογνωσία, ώστε να παρέχουν συμβουλές για προγράμματα πρόληψης. Αυτά τα προγράμματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την παρακολούθηση και τη διαχείριση των επαγγελματικών κινδύνων για την ασφάλεια και την υγεία, και, σε περίπτωση που αυτά τα μέτρα αποτύχουν, να προτείνουν άλλα κατάλληλα μέτρα για την ελαχιστοποίηση των συνεπειών των κινδύνων.

Έμφαση στην πρόληψη και στην ταχεία δράση

4. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δίνεται στην ταχεία εφαρμογή απλών προληπτικών μέτρων, τα οποία να είναι τεχνικώς ορθά και ευκόλως εφαρμόσιμα. Πρέπει να ελέγχεται με περαιτέρω αξιολόγηση, αν αυτά τα μέτρα είναι αποτελεσματικά, ή αν πρέπει να επιδιωχθεί κάποια άλλη πληρέστερη λύση σε κάποιο υπάρχον πρόβλημα. Όταν υπάρχουν αμφιβολίες ως προς τη σοβαρότητα κάποιου επαγγελματικού κινδύνου, πρέπει αμέσως να εξετάζεται, με προνοητικότητα, η προληπτική δράση για την αντιμετώπισή του, η οποία και να εκτελείται με κατάλληλο τρόπο. Όταν υπάρχει αβεβαιότητα ή αντικρουόμενες απόψεις σχετικά με τη φύση των κινδύνων ή σχετικά με το βαθμό της επικινδυνότητάς τους, οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να διατυπώνουν με ευκρίνεια τη σχετική εκτίμησή τους με σεβασμό προς όλους τους εμπλεκόμενους, να μη διατυπώνουν τη γνώμη τους με διφορούμενο τρόπο και να διαβουλεύονται και με ειδικούς που ασκούν άλλα επαγγέλματα, όπως χρειάζεται κατά περίπτωση.

Παρακολούθηση δράσεων αποκατάστασης

5. Σε περίπτωση άρνησης ή απροθυμίας για λήψη επαρκών μέτρων για την απομάκρυνση κάποιου μη αποδεκτού κινδύνου ή για αποκατάσταση μιας κατάστασης, για την οποία υπάρχουν ενδείξεις κινδύνου για την υγεία και την ασφάλεια, οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να εκφράζουν την ανησυχία τους με ευκρίνεια, το ταχύτερο δυνατό, εγγράφως, στο κατάλληλο ανώτερο διοικητικό στέλεχος, α) τονίζοντας την ανάγκη να ληφθεί υπόψη η επιστημονική γνώση, και να εφαρμοστούν τα σχετικά κριτήρια προστασίας της υγείας (που περιλαμβάνουν και τις μέγιστες επιτρεπόμενες οριακές τιμές έκθεσης) και β) υπενθυμίζοντάς τους την υποχρέωσή τους ως εργοδοτών, για την εφαρμογή των σχετικών νόμων και κανονισμών και για την προστασία της υγείας των εργαζομένων στην επιχείρησή τους. Οι εμπλεκόμενοι εργαζόμενοι και οι εκπρόσωποί τους στην επιχείρηση θα πρέπει να ενημερώνονται σχετικά, και η αρμόδια αρχή θα πρέπει να ενημερώνεται, οποτεδήποτε αυτό είναι απαραίτητο.

Ασφάλεια και πληροφόρηση για θέματα υγείας

6. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να συμβάλλουν στην πληροφόρηση των εργαζομένων για τους επαγγελματικούς κινδύνους για την υγεία, στους οποίους αυτοί μπορεί να εκτίθενται, κατά τρόπο αντικειμενικό και κατανοητό, χωρίς να αποκρύπτουν οποιοδήποτε πραγματικό στοιχείο, και δίνοντας έμφαση στα προληπτικά μέτρα. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να συνεργάζονται με τον εργοδότη, τους εργαζομένους και τους εκπροσώπους τους, ώστε να εξασφαλίζουν την επαρκή πληροφόρηση και κατάρτιση του διοικητικού προσωπικού και των εργαζομένων, σε θέματα υγείας και ασφάλειας. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να παρέχουν κατάλληλη πληροφόρηση στους εργοδότες, στους εργαζομένους και στους εκπροσώπους τους, για το μέγεθος της επιστημονικής βεβαιότητας ή της αβεβαιότητας σχετικά με γνωστούς ή ύποπτους επαγγελματικούς κινδύνους στους χώρους εργασίας.

Εμπορικά μυστικά

7. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας έχουν υποχρέωση να μην αποκαλύπτουν τα βιομηχανικά και τα εμπορικά μυστικά τα οποία υποπίπτουν στην αντίληψή τους κατά την εκτέλεση των δραστηριοτήτων τους. Εν τούτοις, αυτοί πρέπει να μην αποκρύπτουν πληροφορίες, οι οποίες είναι απαραίτητες για την προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων ή του γενικού πληθυσμού. Όταν χρειάζεται, οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να διαβουλεύονται με τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την επίβλεψη της σχετικής νομοθεσίας.

Επίβλεψη της υγείας

8. Οι στόχοι της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας, οι μέθοδοι και οι διαδικασίες της επίβλεψης της υγείας πρέπει να ορίζονται με ευκρίνεια, δίνοντας προτεραιότητα στην προσαρμογή των χώρων εργασίας στους εργαζομένους, οι οποίοι πρέπει να λαμβάνουν σχετική πληροφόρηση. Η χρησιμότητα και η εγκυρότητα αυτών των μεθόδων και των διαδικασιών πρέπει να αξιολογείται. Η επίβλεψη της υγείας πρέπει να πραγματοποιείται μετά από συναίνεση των ενημερωμένων σχετικά εργαζομένων. Οι δυνητικά θετικές και αρνητικές συνέπειες της συμμετοχής σε προγράμματα διαλογής (ομαδικών προσυμπτωματικών ελέγχων της υγείας) και επίβλεψης της υγείας θα πρέπει να συζητούνται κατά τη διαδικασία λήψης της συναίνεσης. Η επίβλεψη της υγείας πρέπει να πραγματοποιείται από ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας, σχετικά εγκεκριμένους από τις αρμόδιες αρχές.

Πληροφόρηση των εργαζομένων

9. Τα αποτελέσματα των εξετάσεων, που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της επίβλεψης της υγείας, πρέπει να εξηγούνται στους εργαζόμενους τους οποίους αφορούν. Ο καθορισμός της ιατρικής καταλληλότητας για συγκεκριμένη εργασία, όταν απαιτείται, πρέπει να βασίζεται στη καλή γνώση των απαιτήσεων της εργασίας και του τύπου της εργασίας, και στην εκτίμηση της υγείας του εργαζομένου. Οι εργαζόμενοι πρέπει να ενημερώνονται ότι έχουν τη δυνατότητα να αντικρούσουν τα συμπεράσματα που αφορούν την ιατρική καταλληλότητά τους σε σχέση με την εργασία τους, όταν θεωρούν ότι αυτά είναι αντίθετα με τα συμφέροντά τους. Σχετικώς, πρέπει να είναι θεσπισμένη μια διαδικασία έφεσης.

Πληροφόρηση των εργοδοτών

10. Τα αποτελέσματα των εξετάσεων, οι οποίες ορίζονται με εθνικούς νόμους ή κανονισμούς πρέπει να γνωστοποιούνται στη διοίκηση της επιχείρησης μόνο α) ως προς την ιατρική καταλληλότητα προς την προκείμενη εργασία ή β) ως προς τους περιορισμούς που είναι απαραίτητοι από ιατρική άποψη κατά την ανάθεση καθηκόντων στον εργαζόμενο ή κατά τη έκθεση σε επαγγελματικούς κινδύνους για την υγεία. Έμφαση πρέπει να δίνεται σε προτάσεις για την προσαρμογή των καθηκόντων και των συνθηκών εργασίας στις ικανότητες του εργαζομένου. Γενικές πληροφορίες για την ιατρική καταλληλότητα προς εργασία ή σχετικά με την υγεία ή με δυνητικές ή πιθανές επιπτώσεις εργασιακών κινδύνων στην υγεία μπορεί να παρέχονται μετά από συναίνεση του ενημερωμένου σχετικά εργαζομένου, στο βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο για να εγγυηθεί ο εργοδότης την προστασία της υγείας του εργαζομένου.

Κίνδυνοι για τρίτους

11. Όταν η βλάβη της υγείας του εργαζομένου και η φύση των καθηκόντων που αυτός εκτελεί είναι τέτοια ώστε να υπάρχει η πιθανότητα να τεθεί σε κίνδυνο η ασφάλεια άλλων ατόμων, ο εργαζόμενος πρέπει να ενημερώνεται για αυτή την κατάσταση με σαφήνεια. Σε περίπτωση μιας ιδιαίτερα επικίνδυνης κατάστασης, η διοίκηση της επιχείρησης και, αν αυτό απαιτείται από εθνικούς κανονισμούς, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, επίσης, να ενημερώνονται για τα μέτρα που είναι απαραίτητο να ληφθούν για την προστασία άλλων ατόμων. Κατά την παροχή σχετικής συμβουλής, ο ασκών επάγγελμα που αφορά στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να συνεκτιμά και να συμβιβάζει τη διαφύλαξη της απασχόλησης του συγκεκριμένου εργαζομένου με την ασφάλεια και την υγεία τρίτων που μπορεί να διακυβεύεται.

Βιολογική παρακολούθηση και διερευνήσεις (έρευνα)

12. Βιολογικές δοκιμασίες και άλλες διερευνήσεις πρέπει να επιλέγονται με κριτήριο την εγκυρότητα και τη χρησιμότητά τους για την προστασία της υγείας του συγκεκριμένου εργαζομένου, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την ευαισθησία τους, την ειδικότητά τους και την προγνωστική αξία τους. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να μη χρησιμοποιούν δοκιμασίες διαλογής ή διερευνήσεις, οι οποίες δεν είναι αξιόπιστες ή δεν έχουν αρκετή προγνωστική αξία σε σχέση με τις απαιτήσεις της εργασίας που ανατίθεται σε κάποιο εργαζόμενο. Όταν υπάρχει η δυνατότητα επιλογής και όταν αυτό είναι αρμόζον, πρέπει πάντα να προτιμώνται μη διεισδυτικές μέθοδοι και εξετάσεις που δεν συνεπάγονται κάποιο κίνδυνο για την υγεία συγκεκριμένου εργαζομένου. Επιτρέπεται να δίνεται συμβουλή για διενέργεια μιας διεισδυτικής διερεύνησης ή μιας εξέτασης που συνεπάγεται κίνδυνο για την υγεία συγκεκριμένου εργαζόμενου, μόνο μετά από συνεκτίμηση της ωφέλειας που θα αποκομίσει ο εργαζόμενος και της συνεπαγόμενης επικινδυνότητας της εξέτασης. Μια τέτοια διερεύνηση υπόκειται στη συναίνεση του ενημερωμένου σχετικά εργαζομένου και πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τα υψηλότερα επαγγελματικά πρότυπα. Δεν είναι δυνατό, μια τέτοια διερεύνηση να δικαιολογείται για λόγους ασφάλισης του εργαζομένου ή της επιχείρησης ή σε σχέση με αξιώσεις για πληρωμή ασφαλιστικής αποζημίωσης.

Προαγωγή της υγείας

13. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας, όταν συμμετέχουν σε δραστηριότητες αγωγής υγείας, προαγωγής υγείας, σε ομαδικούς ελέγχους της υγείας με διαλογή και σε προγράμματα για τη δημόσια υγείας, πρέπει να επιζητούν τη συμμετοχή τόσο των εργοδοτών όσο και των εργαζομένων, κατά το στάδιο του σχεδιασμού και κατά το στάδιο της εφαρμογής. Αυτοί πρέπει, επίσης, να προστατεύουν το απόρρητο των προσωπικών δεδομένων που αφορούν στην υγεία των εργαζομένων, και να εμποδίζουν την κακή χρήση τους.

Προστασία της κοινότητας και του περιβάλλοντος

14. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να συνειδητοποιούν το ρόλο τους σε σχέση με την προστασία του γενικού πληθυσμού και του περιβάλλοντος. Με σκοπό να συμβάλλουν στη διατήρηση υγιεινού περιβάλλοντος και στη δημόσια υγεία, οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να παίρνουν την πρωτοβουλία και να συμμετέχουν, όπως αυτό αρμόζει, στην ταυτοποίηση, στην εκτίμηση, στη δημοσιοποίηση επαγγελματικών και περιβαλλοντικών κινδύνων, που προκύπτουν ή μπορεί να αποτελούν συνέπεια εργασιών ή διαδικασιών σε μια επιχείρηση, και στην παροχή συμβουλών με σκοπό την πρόληψή τους.

Συμβολή στην επιστημονική γνώση

15. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να κάνουν αντικειμενικές αναφορές, για γνωστούς ή υπόπτους επαγγελματικούς κινδύνους της υγείας, στην επιστημονική κοινότητα, καθώς επίσης και στις αρχές δημόσιας υγείας και εργασίας. Αυτοί πρέπει, επίσης, να κάνουν αναφορές για νέες και χρήσιμες μεθόδους πρόληψης. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας οι οποίοι ασχολούνται με έρευνα πρέπει να σχεδιάζουν και να πραγματοποιούν τις δραστηριότητές τους εδραζόμενοι σε ορθές επιστημονικές βάσεις, με πλήρη επαγγελματική ανεξαρτησία και να ακολουθούν τις ηθικές αρχές που συνάδουν με το έργο της επιστημονική έρευνας και της ιατρικής έρευνας, και να συμπεριλαμβάνουν στις ερευνητικές τους δραστηριότητες, όπως αρμόζει, αξιολόγηση από ανεξάρτητη επιτροπή ηθικής δεοντολογίας.

ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Επαγγελματική ικανότητα, ακεραιότητα και αμεροληψία

16. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει πάντα να ενεργούν, με πρωταρχικό ενδιαφέρον, για το συμφέρον της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να βασίζονται στις κρίσεις τους στην επιστημονική γνώση και στις τεχνικές γνώσεις του επαγγέλματός τους και να ζητούν συμβουλές εξειδικευμένης τεχνογνωσίας, όπου αυτό είναι αναγκαίο. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να αποφεύγουν οποιοσδήποτε κρίσεις συμβουλές και δραστηριότητες, οι οποίες μπορεί να θέσουν σε κίνδυνο την εμπιστοσύνη στην ακεραιότητα και την αμεροληψία τους.

Επαγγελματική ανεξαρτησία

17. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να επιδιώκουν και να διατηρούν πλήρη επαγγελματική ανεξαρτησία, και να τηρούν τους κανόνες του απορρήτου κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να μην επιτρέπουν, κάτω από οποιοσδήποτε περιστάσεις, σε οποιαδήποτε σύγκρουση συμφερόντων να επηρεάσει την κρίση και τις δηλώσεις τους, ιδιαίτερα όταν συμβουλευούν τον εργοδότη, τους εργαζομένους ή τους εκπροσώπους τους στην επιχείρηση σχετικά με

επαγγελματικούς κινδύνους και καταστάσεις, οι οποίες παρουσιάζουν ενδείξεις απειλής για την υγεία ή την ασφάλεια.

Αρχές δικαίου, απουσία διακρίσεων, επικοινωνίες

18. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να οικοδομούν σχέσεις εμπιστοσύνης και εχεμύθειας, διαπνεόμενες από τις αρχές του δικαίου με τους ανθρώπους στους οποίους παρέχουν υπηρεσίες ιατρικής και υγιεινής της εργασίας. Όλοι οι εργαζόμενοι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως ίσοι, χωρίς οποιαδήποτε μορφή διάκρισης, ως προς τη βλάβη της υγείας τους, τις πεποιθήσεις τους, ή το λόγο που τους ώθησε να συμβουλευτούν τον ασκούντα επάγγελμα που αφορά στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να εδραιώνουν και να διατηρούν ευκρινείς διαύλους επικοινωνίας μεταξύ τους, με τα ανώτερα διοικητικά στελέχη που είναι υπεύθυνα για τη λήψη αποφάσεων στο υψηλότερο επίπεδο σχετικά με τις συνθήκες και την οργάνωση της εργασίας και του εργασιακού περιβάλλοντος στην επιχείρηση, και με τους εκπροσώπους των εργαζομένων.

Όρος για ηθική δεοντολογία στις συμβάσεις εργασίας

19. Ο κάθε ασκών επάγγελμα που αφορά στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να ζητά να συμπεριλαμβάνεται όρος για την ηθική δεοντολογία στη σύμβαση εργασίας του. Ειδικότερα, αυτός ο όρος για την ηθική δεοντολογία θα πρέπει να περιλαμβάνει το δικαίωμά του να εφαρμόζει επαγγελματικά πρότυπα, επαγγελματικές κατευθυντήριες οδηγίες και κώδικες επαγγελματικής ηθικής δεοντολογίας. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να μην αποδέχονται συνθήκες πρακτικής εφαρμογής της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας, οι οποίες δεν επιτρέπουν την εκτέλεση των λειτουργιών τους σύμφωνα με τα επιθυμητά επαγγελματικά πρότυπα και τις αρχές της ηθικής δεοντολογίας. Οι συμβάσεις εργασίας θα πρέπει να περιέχουν οδηγίες για θέματα νομικά, συμβασιακά και θέματα ηθικής δεοντολογίας, και για τη διαχείριση συγκρούσεων, την πρόσβαση σε δελτία καταγραφής στοιχείων και, ειδικότερα, για την τήρηση του απορρήτου. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η σύμβαση εργασίας ή έργου τους δεν περιέχει όρους, οι οποίοι θα μπορούσαν να περιορίσουν την επαγγελματική ανεξαρτησία τους. Σε περίπτωση αμφιβολίας για τους όρους της σύμβασης, πρέπει να επιζητείται νομική συμβουλή και συμβουλή από την αρμόδια αρχή, όπου αρμόζει.

Δελτία καταγραφής

20. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να τηρούν ορθά δελτία καταγραφής στοιχείων με την κατάλληλη διαβάθμιση εμπιστευτικότητας, με σκοπό την αναγνώριση προβλημάτων υγείας και ασφάλειας κατά την εργασία στην επιχείρηση. Αυτά τα δελτία περιλαμβάνουν

στοιχεία που αφορούν στην επίβλεψη του εργασιακού περιβάλλοντος, προσωπικά δεδομένα, όπως το επαγγελματικό ιστορικό και στοιχεία υγείας σε σχέση με την εργασία, όπως το ιστορικό επαγγελματικής έκθεσης σε κάποιο παράγοντα, αποτελέσματα παρακολούθησης της ατομικής έκθεσης σε επαγγελματικούς κινδύνους και πιστοποιητικά ιατρικής καταλληλότητας προς εργασία. Στους εργαζομένους πρέπει να παρέχεται πρόσβαση στα στοιχεία που αφορούν στην επίβλεψη του εργασιακού περιβάλλοντος και στα δικά τους δελτία καταγραφής στοιχείων για την υγεία τους σε σχέση με την εργασία τους.

Ιατρικό απόρρητο

21. Τα ατομικά ιατρικά στοιχεία και τα αποτελέσματα των ιατρικών διερευνήσεων πρέπει να καταγράφονται σε απόρρητους ιατρικούς φακέλους, οι οποίοι πρέπει να ασφαίζονται με ευθύνη του ιατρού εργασίας ή της νοσηλεύτριας εργασίας. Τα σχετικά με την πρόσβαση στους ιατρικούς φακέλους, τη διαβίβασή τους και τη χορήγησή τους ορίζονται σε εθνικούς νόμους ή κανονισμούς για ιατρικά στοιχεία, όπου αυτοί υπάρχουν, και σε σχετικούς εθνικούς κώδικες ηθικής δεοντολογίας για τους ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας και, γενικά, για τους ασκούντες την ιατρική. Οι πληροφορίες που περιέχονται σε αυτούς τους φακέλους πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνο για σκοπούς που αφορούν την προστασία της υγείας στην εργασία.

Συλλογικά στοιχεία για την υγεία

22. Όταν δεν υπάρχει η δυνατότητα να ταυτοποιηθούν τα άτομα, οι πληροφορίες για αθροιστικά στοιχεία της υγείας ομάδων εργαζομένων μπορεί να αποκαλύπτονται στη διοίκηση της επιχείρησης και στους εκπροσώπους των εργαζομένων στην επιχείρηση και στις επιτροπές υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας, όπου αυτές υπάρχουν, ώστε να τους βοηθούν στην εκτέλεση των καθηκόντων τους για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας ομάδων εργαζομένων εκτεθειμένων σε διάφορους παράγοντες. Οι τραυματισμοί κατά την εργασία και οι σχετιζόμενες με την εργασία νόσοι πρέπει να αναφέρονται στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με τους εθνικούς νόμους και τους εθνικούς κανονισμούς.

Σχέσεις με ασκούντες επαγγέλματα υγείας

23. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να μη ζητούν προσωπικές πληροφορίες, οι οποίες δεν σχετίζονται με την προστασία, τη διατήρηση ή την προαγωγή της υγείας των εργαζομένων σε σχέση με την εργασία ή, γενικά με την υγεία όλου του προσωπικού. Οι ιατροί της εργασίας επιτρέπεται να ζητούν πρόσθετες ιατρικές πληροφορίες ή στοιχεία από τον προσωπικό ιατρό του εργαζομένου ή το νοσοκομειακό ιατρικό προσωπικό, με τη συγκατάθεση του ενημερωμένου σχετικά εργαζομένου, αλλά μόνο για το σκοπό της προστασίας, της διατήρησης ή της προαγωγής της υγείας του συγκεκριμένου εργαζομένου. Στις σχετικές ενέργειές του, ο ιατρός της εργασίας πρέπει να πληροφορεί τον προσωπικό ιατρό του

εργαζομένου ή το νοσοκομειακό ιατρικό προσωπικό, για το δικό του ρόλο και για το σκοπό για τον οποίο είναι απαραίτητες οι ιατρικές πληροφορίες ή τα στοιχεία που ζητούνται. Με τη συμφωνία του εργαζομένου, ο ιατρός της εργασίας ή η νοσηλεύτρια υγιεινής της εργασίας επιτρέπεται, αν αυτό είναι αναγκαίο, να δώσει πληροφορίες στον προσωπικό ιατρό του εργαζομένου για στοιχεία σχετικά με την υγεία του, καθώς επίσης και για τους κινδύνους, για την επαγγελματική έκθεση σε διάφορους παράγοντες, και για περιορισμούς που επιβάλλει η εργασία, οι οποίοι είναι ιδιαίτερα επικίνδυνοι για την κατάσταση της υγείας του εργαζομένου.

Καταπολέμηση παρεκτροπών

24. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να συνεργάζονται με τους ασκούντες άλλα επαγγέλματα υγείας για την προστασία του απορρήτου των στοιχείων υγείας και των ιατρικών στοιχείων των εργαζομένων. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να αναγνωρίζουν και να αξιολογούν τις διαδικασίες και τις πρακτικές, που κατά τη γνώμη τους είναι αντίθετες με τις αρχές της ηθικής δεοντολογίας στις οποίες δίνει υπόσταση ο παρών Κώδικας, να τις επισημαίνουν στους εμπλεκόμενους και να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές, όταν είναι ανάγκη. Αυτό αφορά, ιδιαιτέρως, τις περιπτώσεις α) χρησιμοποίησης στοιχείων υγείας σε σχέση με την εργασία, κατά τρόπο ακατάλληλο ή καταχρηστικό, β) απόκρυψης της ύπαρξης ευρημάτων ή της κατακράτησης ευρημάτων, γ) καταστρατήγησης του ιατρικού απορρήτου και δ) της ανεπαρκούς προστασίας καταγεγραμμένων στοιχείων, ιδιαιτέρως αναφορικά με πληροφορίες που τηρούνται σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

Σχέσεις με τους κοινωνικούς εταίρους

25. Ως προς την αναγκαιότητα πλήρους επαγγελματικής ανεξαρτησίας τους και για τη δέσμευσή τους να προστατεύουν το ιατρικό απόρρητο, οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να ενισχύουν τη συνειδητοποίηση των εργοδοτών, των εργαζομένων και των εκπροσώπων τους, με το σκοπό να γίνεται σεβαστή η ανθρώπινη αξιοπρέπεια και να αυξάνεται η αποδοχή και η αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών ιατρικής και υγιεινής της εργασίας.

Προαγωγή της ηθικής δεοντολογίας και επαγγελματικός έλεγχος

26. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της εργασίας πρέπει να επιδιώκουν την υποστήριξη και τη συνεργασία των εργοδοτών, των εργαζομένων και των οργανώσεών τους, καθώς επίσης και των αρμοδίων αρχών, ως προς την εφαρμογή των υψηλότερων προτύπων ηθικής δεοντολογίας στην πρακτική άσκηση της ιατρικής και της υγιεινής της εργασίας. Οι ασκούντες επαγγέλματα που αφορούν στην ιατρική και την υγιεινή της

εργασίας πρέπει να θεσπίσουν ένα πρόγραμμα ελέγχου της άσκησης των επαγγελματιών δραστηριοτήτων τους, για να εξασφαλίσουν α) ότι έχουν τεθεί τα κατάλληλα πρότυπα, β) ότι αυτά τηρούνται, γ) ότι τυχόν ελλείψεις ανακαλύπτονται και διορθώνονται, και δ) ότι λαμβάνονται μέτρα που εξασφαλίζουν τη συνεχή βελτίωση της επαγγελματικής τους απόδοσης.